

Samtidig er der naturligvis også retssikkerhedsmæssige hensyn og andre hensyn, man må tage, når man så skal bedømme, under hvilke omstændigheder man skal holde disse personer under opsyn, og som jeg nævnte tidligere under debatten her i dag, er det jo altså en domstolsafgørelse, der har ført til de konkrete omstændigheder, hvorunder hærchefen blev holdt under opsyn i Sorø.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det ændrer stadig væk ikke ved, at der er en klar målsætning i regeringens handlingsprogram, som blev udmøntet ganske kort tid efter folketingsvalget. Det bliver selvfølgelig også yderligere forstærket, når den konservative leder, hr. Bendt Bendtsen, under valgkampen udtaler, at hærchefen vil blive anbragt på Flakfortet eller i et asylcenter, i samme sekund man har overtaget regeringsmagten. Der har det i hvert fald ikke skortet på velvilje fra Dansk Folkepartis side.

Det er også rigtigt, når statsministeren siger, at der nok ikke er mange af den slags sager, men det burde jo så netop medvirke til, at man tog hånd om de sager, der var, og specielt i forhold til den irakiske hærchef, hvor det jo er særdeles angribeligt, hvad der er foregået.

Jeg vil så blot bede statsministeren om at fortælle, hvad man agter at gøre nu. Statsministeren siger, at der skal lovhjemmel til, og så må det også helt klart understreges, hvem det er, der har ansvaret for denne her fadæse. Det mener jeg er landets justitsminister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde før, er det klart, at det, der er sket, må give anledning til overvejelser om, hvorledes man forebygger, at noget lignende kan ske i sådan nogle sager i fremtiden. Men jeg må lige minde om, at vi jo altså her i landet har det sådan, at man ikke bare lige uden videre kan spærre folk inde et eller andet sted. Det kræver jo en domstolsafgørelse, det kræver, at der foreligger en dom, og derfor skal man jo afveje en række hensyn her over for hinanden.

Men jeg kan bekræfte over for fru Pia Kjærsgaard, at det her selvfølgelig giver anledning til en række overvejelser i regeringen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er godt.

Det, jeg bare frygter lidt, er, at der i øjeblikket er meget tummel, berettiget tummel, omkring

sagen om hærchefen, og jeg savner at høre, hvad regeringen vil gøre. Statsministeren siger, at så må der skaffes lovhjemmel. Sker der noget nu? Ministeren har sagt til dagspressen, at der må skaffes den lovhjemmel. Hvad sker der i den her sag?

Så må statsministeren jo også erkende, at hærchefen på sin vis ikke direkte har været inde-spærret, men han har været i husarrest i modsætning til andre. Det er så en helt anden snak, under hvilke forhold han har været, og hvad der har gjort, at han skulle have husarrest i stedet for at sættes i Sandholmløjren.

Men der har jo været iværksat foranstaltninger. De har bare vist sig at være fuldstændig dårlige, idet han så er stukket af. Det viser sig at være krænkende efter min og Dansk Folkepartis mening for den retsbevidsthed, specielt en borgerlig regering burde have.

Der havde været en fuldstændig klar opbakning fra Dansk Folkeparti, hvis man havde levet op til det, der står i regeringsgrundlaget:

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror heller ikke her, jeg kan føje så meget til andet end at gentage, at jeg og regeringen selvfølgelig også finder den situation, at hærchefen på den måde er forsvundet, stærkt utilfredsstillende, og så også gentage, at det naturligvis giver anledning til overvejelser i regeringen om, hvorledes man kan forebygge, at noget lignende sker i fremtiden.

Men jeg må bare holde fast i, at vi jo altså har et retssamfund, hvor det at spærre folk inde, berøve dem friheden, hvad enten det er under den ene eller den anden eller den tredje form, kræver, at der er en dommer, der træffer den afgørelse. Sådan er det altså, og det er alt det, regeringen nu vil overveje i sammenhæng.

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard, sidste spørgsmål.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil slet ikke gebærde mig ind i den debat, om han skal udleveres eller ej. Det tror jeg vil være en svær sag, og det ved jeg, der er andre, der kommer ind på i spørgetimen.

Kl. 13.55

Men det, der jo er højst besynderligt, er, at i den tid, der er gået, hvor det har været mere eller mindre kendt, men det har været kendt, at der ville bryde en krig ud, har man ikke intensiveret overvågningen. Man har tværtimod slap-